

Alkotmánybíróság

Budapest

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/112-4/2020
Érkezett:	2020 MÁRC 25.
Példány:	1
Melléklet:	db

Alulírott, [REDACTED] a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján, építésügyi határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult és a Kúria mint felülvizsgálati bíróság előtt Kfv.VI.38.250/2018. szám alatt hozott ítélettel elintézett közigazgatási peremben, a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.38.250/2018/11. szám alatt hozott ítéletével (a továbbiakban: Ítélet) szemben, mint az egyedi ügyben érintett személy, Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a törvényes határidőn belül - *figyelemmel a T. Alkotmánybíróság IV/112-3/2020. számú tájékoztatásában foglaltakra* - az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

[+] Az alkotmányjogi panaszt egységes szerkezetbe foglaltam a T. Alkotmánybíróság IV/112-3/2020. számú tájékoztatásában foglaltakra figyelemmel. A kiegészítéseket az érintett bekezdés előtt található [+] jellel jelöltem.

Az ügy alapját képező egyedi bírósági eljárás során alperesi beavatkozó voltam és a Kúria előtt a felülvizsgálati kérelmet én terjesztettem elő a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.30.765/2018/7. számú ítéletével szemben. A Kúria Ítéletével a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta, felülvizsgálati kérelmeimet alaptalannak találta. Ezért az egyedi ügyben való érintettségem fennáll. A támadott Ítélet az ügyet érdemben döntötte el, és részemre jogorvoslati lehetőséget sem biztosított, így az Abtv. 27. § b) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.38.250/2018/11. szám alatt hozott ítéletének alaptörvény-ellenességét és a bírói döntést semmisítse meg, mert az sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogomnak az észszerű határidőn belüli elbírálásra vonatkozó részjogosítványát.

A hivatkozott bírói döntés álláspontom szerint azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított alapvető jogomnak az észszerű határidőn belüli elbírálásra vonatkozó részjogosítványát, mert azon kérdés végső bírósági eldöntése, hogy egy építési engedély magassági adata kijavítási eljárás keretében módosítható-e, vagy sem, összesen 5,5 évet vett igénybe, amely során az épület felépült, és így már csak fennmaradási engedélyezési eljárás megindítására van lehetőségem, amelynek lezárását követően várhatóan bíróságot kell fizetnem.

Álláspontom szerint a fenti kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű. Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jognak az észszerű határidőn belüli elbírálásra vonatkozó részjogosítványát eddig érdemben csak a büntetőeljárások vizsgálata során tudta értékelni, és nem került még sor e részjogosítvány a joggyakorlat számára mértékadó alkotmányos értelmezési tartománya meghatározására a közigazgatási hatósági ügyekben és perekben.

Indokolás:

A tényállás bemutatása

Az elsőfokú építési hatóság a 2013. július 15-én kelt és 2013. augusztus 10-én jogerőre emelkedett határozatával az én és társam kérelmére építési engedélyt adott a [REDACTED] ingatlanon egy lakásos lakóépület építésére. Az építetők a kivitelezési munkákat 2014. február 26-án megkezdték. Az e-építési naplóban 2014. március 7-én az építésvezető bejegyzést eszközölt, ezzel egyidejűleg értesítette a tervezőket, hogy az engedélyezési terven számszaki eltérés mutatkozik, kérte annak pontosítását. A bejegyzésben rögzítette, hogy az épület függőleges irányú kitűzése a kiviteli tervek szerint földszint $p_v=0,00$ m=Bf 286,25 méter a helyén van. Ettől eltérően az engedélyes terveken a földszint $p_v=0,00$ m=Bf 285,00 méter szintre került megjelölésre. Kiemelte, hogy a terv nyilvánvalóan hibás, ezért azt javítani szükséges. Magam, a tervező és a kivitelező a Budapest, III. kerület Óbuda-Békásmegyery Önkormányzat Jegyzőjét (a továbbiakban: Jegyző) a 2014. március 20-án kelt levélben tájékoztattam a fentiekről azzal, hogy a javított tervrajzok feltöltésre kerültek az ÉTDR rendszerbe.

A Jegyző 2014. május 8-án tájékoztató levelet adott ki az építetők részére. Ebben megállapította, hogy az abszolút magasság meghatározásában számelírás történt és az építetők által közölt új magassági adatok figyelembevételével szükséges a tervezett épületet megvalósítani, annak megfelelő abszolút magassága helyesen: Bf=286,25 méter. Rögzítette, hogy a javított tervrajzok megegyeznek az engedélyezett tervdokumentáció rajzaival.

A fenti tájékoztató levéllel szembeni felperesi panaszbejelentésre a Jegyző helyszíniellenőrzést tartott, majd a 2014. július 29-én kelt I/839-8/2014. számú tájékoztató levelében közölte, hogy az épület szerkezeti magassága és a terephez való magassági elhelyezkedése nem tér el az engedélyezett tervektől, így az építmény magassága sem haladja meg a tervezett állapotot. A szomszédom, a későbbi felperes (a továbbiakban: felperes) ezt követően panaszbejelentést terjesztett elő, amelyet a Budapest Főváros Kormányhivatala I. kerületi Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatal Építésfelügyeleti Osztálya, mint elsőfokú építésfelügyeleti hatóság a 2014. október 2-án kelt végzésével bírált el. Ebben az elsőfokú eljárást megszüntette, mert annak folytatására okot adó tény nem áll fenn. A szemle által megállapíthatóan az építési, kivitelezési munka a záradékolt tervdokumentáció szerint folyik. A végzés ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyhez magánszakértői véleményt csatolt, ebben a szakértő az építéssel érintett ingatlannal szomszédos felperesi ingatlan vonatkozásában várható kilátáscsökkenést határozott meg. Budapest Főváros Kormányhivatala a 2014. december 19-én hozott BPD/002/01095-10/2014. számú egybefoglalt döntésében határozatot és - felügyeleti jogkörében eljárva - végzést hozott. A határozati részben a fenti fellebbezéssel támadott elsőfokú végzést - amelyet tartalma szerint határozatnak minősített - megváltoztatta és a felperes építésfelügyeleti intézkedésre irányuló kérelmét

elutasította. A végzés részben kötelezte az elsőfokú építésügyi hatóságot, hogy a I/688-19/2013. számú jogerős, építési engedélyt adó határozatát javítsa ki, a kijavítást szabályszerűen közölje az ügyfelekkel, valamint intézkedjen a kijavított tervek záradékolása és az ÉTDR-be való feltöltése iránt. Az indokolásban kifejtette, a fellebbezés két különböző eljárásra vonatkozott, egyfelől a tervek kijavítására, másfelől az építésrendészeti eljárásra, amelyek tárgyukban összefüggnek, de hatóságilag hatáskör szempontjában kettéválnak. Az elsőfokú építésügyi hatóság eljárása jogszerű volt, a tervezés során adminisztrációs hiba valósult meg, az eredeti terven tévesen tüntették fel a +- 0,00-285 ,00 Bf értéket. A kijavítást tartalmazó tájékoztató levél és a módosítás ÉTDR rendszerbe való feltöltése formáját tekintve nem megfelelő kijavító intézkedés, ezért szükséges a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 81/ A. §-ában foglaltaknak megfelelő kijavítás.

A Jegyző a 2015. január 14-én határozatában az építési engedélyt az alábbiak szerint javította ki: „Az engedélyezési terveken az épület +- 0,00 szintjének megfelelő abszolút magasság Bf=285 m

értékben került meghatározásra. Az épület +-0,00 szintjének megfelelő abszolút magassága helyesen Bf=286,25 m.” A határozat ellen a hatóság a Ket. 81/A. § (3) bekezdése és 100. § (1) bekezdés a) pontjára alapítottan jogorvoslatot nem biztosított.

A Jegyző fenti határozatával szemben a felperes fellebbezést és bírósági felülvizsgálati kérelmet is előterjesztett. A fellebbezést az elsőfokú hatóság végzésével érdemvizsgálat nélkül elutasította, amelyet a fellebbezés folytán eljáró Kormányhivatal helybenhagyott.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzésével a fenti döntéssel szembeni felülvizsgálati kérelmet elutasította. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság egy másik végzésével a kijavító határozattal szembeni felperesi keresetet idézés kibocsátása nélkül elutasította, mert az véleménye szerint bíróság előtt nem támadható.

A felperesi fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Törvényszék végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a keresetlevelet áttette a Budapest Főváros Kormányhivatalához azzal, hogy a keresetlevelet felügyeleti intézkedés iránti kérelemnek kell tekinteni.

A felperes a törvényszék végzésével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, amely a Kfv.IV.37.038/2016/5. számú végzésében (a továbbiakban: Kúriai végzés) a másodfokú végzést az elsőfokú végzésre kiterjedően hatályon kívül helyezte és az első fokon eljáró bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Az indokolás szerint a kijavított döntés valójában az építési engedély módosítására irányul, amelyre alkalmatlan döntési forma. Az eljáró bíróságoknak fel kellett volna ismerniük, hogy a jegyző által meghozott építésügyi hatósági döntésben nem kijavításról van szó, a kijavító végzést tartalma szerint kellett volna elbírálni, ami következik a felülvizsgálati kérelemben is megjelölt I/2009. KJE határozatból. Az elsőfokú és másodfokú bírósági végzés többek között sérti a felperes jogorvoslati jogát, az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak a kijavító végzést peres eljárásban, érdemben kell elbírálnia, mert az tartalmában az építési engedély módosítását jelenti. A felperes az építésfelügyeleti intézkedésre irányuló kérelmét elutasító kormányhivatali másodfokú döntés bírósági felülvizsgálatát is kérte.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében ezt részben - a végzés tartalmú döntés, azaz kizárólag a jogerős építési engedélyes tervdokumentáció +- 0,00 szintjének

(285,00 m Bt) javítása tekintetében új eljárásra kötelezés nélkül hatályon kívül helyezte, egyebekben a felperes keresetét elutasította. A perben szakértői bizonyítást fogatosított. A felülvizsgálati kérelemem folytán eljárta Kúria a Kfv.II.38.100/2016/7. számú ítéletében (a továbbiakban: Kúriai ítélet 1.) az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezését, továbbá a perköltség és illeték viselésére vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezte és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Egyrészt hangsúlyozta, hogy a Ket. 81/A. § (1) bekezdése és az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI.8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 22. § (1) bekezdése nyelvtani értelmezéséből egyértelmű, hogy a kijavítás elrendelése jogsértő hatósági intézkedés volt. Mindezt az elsőfokú bíróság további szakértői bizonyítással igazolta, rámutatva, hogy az abszolút magasság alapadat, a benyújtott tervdokumentáció tényleges hibában szenvedett, amely hiba utólagosan csak módosítás iránti kérelemmel lett volna kiküszöbölhető. A felülvizsgálati bíróság ezért a tervdokumentáció kijavításával kapcsolatos ítéleti rendelkezést hatályában fenntartotta. Másrészt a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen döntött, amikor a felperes keresetét az Kormányhivatal határozati döntése tekintetében - a kereshetőségi jog hiánya miatt - elutasította. E vonatkozásban a felülvizsgálati bíróság az elsőfokú bíróságot az építésfelügyeleti eljárást megszüntető határozati rendelkezés körében új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásra vonatkozóan elrendelte, hogy a bíróság köteles e vonatkozásban a kereseti kérelmet érdemben elbírálni, figyelembe véve a kijavítással kapcsolatos jogerős döntését.

A megismételt eljárás eredményeként hozott 30 K.30.824/2018/10. számú ítéletében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az Kormányhivatal döntésének a határozati részét az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú építésfelügyeleti hatóságot e körben új eljárásra kötelezte. Az új eljárásra előírta, hogy a hatóságnak az eredeti, nem kijavított jogerős építési engedélyben foglalt tervdokumentáció alapján, az épület +/- 0,00 szintjét a 285,00 m Bf magasságon kell figyelembe vennie és értékelnie kell, hogy egy másik ítéleti döntés folytán a fennmaradási engedélyezési eljárás lefolytatása elrendelésre került. Az elsőfokú ítélettel szemben a én terjesztettem elő felülvizsgálati kérelmet, a Kúria a Kfv.II.38.279/2018/8. számú ítéletében az elsőfokú ítéletet hatályában fenntartotta (a továbbiakban: Kúriai ítélet 2.).

Az építetők időközben az építési engedéllyel érintett épületet felépítették, arra fennmaradási és használatbavételi engedély iránti kérelmet nyújtottam be. A Jegyző határozatában a kérelmet elutasította, a fellebbezésem folytán eljárta Kormányhivatal végzésében az elsőfokú határozatot megsemmisítette és új eljárás lefolytatását rendelte el. Érvelése szerint az új eljárás keretében az elsőfokú hatóságnak a kérelmet tartalma szerint használatbavételi engedély iránti kérelemként kell elbírálnia.

A felperes kérte, hogy az elsőfokú hatóság eljárását a peres ügyek befejezéséig függessze fel, a Jegyző a kérelmet elutasította. A Jegyző megismételt eljárás során hozott határozatában a használatbavételi engedélyt részemre feltételekkel megadta. Kiemelte, hogy a javított építési engedélyben szereplő épület magassághoz képest csupán néhány centiméteres eltérést állapított meg a kirendelt földmérő, ez pedig a tőrés határon belüli. Engedélytől eltérő, engedélyhez kötött eltérés nem történt, az építmény rendeltetészerű és biztonságos használatra alkalmas.

A Kormányhivatal egybefoglalt döntésével egyrészt a Jegyző végzését az indokolás pontosításával helybenhagyta. Másrészt a Jegyző elsőfokú határozatát - az ügy érdemét nem érintő - kiegészítéssel szintén helybenhagyta. Okfejtése szerint a felperes kérelmére nem volt felfüggeszhető az eljárás, mivel a Ket. 32. § (3) bekezdésében megjelölt feltételek nem teljesültek. Az építési tervtől való eltérések tűréshatáron belüliek, a tereprendezési eltérés ugyan jelentős, azonban az a Rendelet 22. § (1) bekezdés a)-c) pontjaiban foglalt kivételek körébe tartozik, ezért nem volt szükség módosított építési engedély vagy fennmaradási engedély előterjesztésére.

A felperes keresettel támadta a Jegyző határozatát, az Kormányhivatal végzését és a Kormányhivatal egybefoglalt döntését kérve azok bírósági felülvizsgálatát.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi bíróság jogerős ítéletében a Jegyző határozatát hatályon kívül helyezte. A bíróság a Kormányhivatal egybefoglalt döntését az elsőfokú döntésekre, valamint korábbi másodfokú végzésére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte. Rögzítette, hogy a Ket. 81/A. § (1) bekezdése nem ad lehetőséget arra, hogy az építési engedélykérelem alapjául szolgáló hibás tervdokumentációt bármely okból javítani lehessen. Ezt meghaladóan az építési engedélyről szóló hatósági döntés elírás, számszaki hibát nem is tartalmazott. Az új eljárás elrendelése nem indokolt, mert az épület elkészült, így nincs helye az építési engedély módosítására irányuló eljárásnak. A Kormányhivatal egybefoglalt döntésének és végzésének felülvizsgálata vonatkozásában az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a jogerős építési tervtől eltérő kiviteli tervet készítettem, az abszolút magasság alapadat, a benyújtott tervdokumentáció tényleges hibában szenved. Az elsőfokú bíróság véleménye szerint mivel a kivitelezés megtörtént és a magassági alapadat, valamint a megépült épület abszolút magassága vonatkozásában a szabálytalanság igazoltan fennállt, ezért csak fennmaradási engedélyezési eljárás lefolytatására van jogszerű lehetőség. A Kormányhivatal végzésében jogszabálysértő módon utasította az elsőfokú hatóságot használatbavételi engedélyezési eljárás lefolytatására.

A Főváros Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete ellen terjesztettem elő felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és a kereset elutasítása iránt. A Kúria a jelen alkotmányjogi panasszal támadott Ítéletével a felülvizsgálati kérelmem alaptalannak találta és a Főváros Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. A 2019. szeptember 18-án hozott ítéletet jogi képviselőm 2019. október 17-én vette kézhez.

A bírói döntés alaptörvény-ellenessége

[+] Az Alaptörvény a tisztességes eljáráshoz való jogot és az annak részét képező „ésszerű határidő” követelményét két cikkében rögzíti. A hatósági eljárások vonatkozásában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék”. A bírósági eljárások tekintetében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és a kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.” Az ésszerű határidőn belüli eljárás követelménye ennek következtében a hatóságokra és a bíróságokra egyaránt vonatkozik.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséhez kapcsolódó határozataiban is rögzítette, hogy az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jog a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog egyik részjogosítványa (3024/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [18]), ezért az Alaptörvényben biztosított azon jogok körébe tartozik, amelyek sérelme alkotmányjogi panasz alapját képezheti (3174/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [18]). Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt észszerű határidőn belüli elbírálás követelményének érvényesülnie kell minden olyan eljárásban, ahol az érintett személy ellen emelt bármely vádról vagy valamely perben a jogairól és a kötelezettségeiről a bíróság dönt (2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [59]).

Az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jog a tisztességes eljáráshoz való jog egyik részjogosítványa. Ennek következtében e részjogosítvány vizsgálatakor is alkalmazni kell azt az alkotmányos megközelítést, amely szerint egyszerre kell megítélni az eljárás egészét és egyes részelemeit.

Az eljárás egészének és egyes részelemeinek megítélése vonatkozásában az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata részletes iránymutatást ad. Ez véleményem szerint jelen esetben is figyelembe vehető, mert a 61/2011. (VII. 13.) AB határozat szerint az egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje (ABH 2011, 290, 321.).

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának álláspontja szerint az eljárás hosszának értékelése szempontjából az eljárás hosszát onnan kell számítani, amikor a bírósági eljárást a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság előtt megindították (*Poiss kontra Ausztria*, § 50; *Bock kontra Németország*, § 35), kivéve, ha a közigazgatási hatósághoz benyújtott kérelem előfeltétele a bírósági eljárás megindításának, mely esetben az eljárás időtartamába a kötelező előzetes közigazgatási eljárás időtartama is beleszámíthat (*König kontra Németország*, § 98; *X. kontra Franciaország*, § 31; *Kress kontra Franciaország* [GC], § 90).

Ami a figyelembe veendő időszak végét illeti, főszabály szerint a figyelembe veendő periódus a szóban forgó teljes eljárást lefedi, beleértve a fellebbviteli eljárást is (*König kontra Németország*, § 98 in fine), és egészen a jogvitát elrendező döntésig tart (*Poiss kontra Ausztria*, § 50). Ezért az észszerű idő követelménye a jogi eljárás minden, a jogvita rendezését célzó szakaszára érvényes, nem kizárva az ügy érdeméről szóló ítéletet követő szakaszokat sem (*Robins kontra Egyesült Királyság*, §§ 28-29).

Az eljárás hosszának észszerűségét a következő, az Emberi Jogok Európai Bíróságának estejoga által kialakított kritériumok fényében kell értékelni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és az érintett hatóságok magatartása, és hogy mi volt a kérelmező számára az eljárás tétje (*Comingersoll S.A. kontra Portugália* [GC]; *Frydlender kontra Franciaország* [GC], § 43; *Sürmeli kontra Németország* [GC], § 128).

Álláspontom szerint amennyiben az Alkotmánybíróság fenti határozataiban foglaltakat összevetjük az Emberi Jogok Európai Bírósága által kidolgozott zsinórmértékkel, arra az

eredményre kell jutni, hogy ügyemben sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített, észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogom.

[+] Jelen ügyben a bírósági eljárás elhúzódását sérelmezem, és az indítványt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapozom. Az Alkotmánybíróság néhány alkalommal érdemben is vizsgálta az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jog sérelmét. Az egyik ügyben rögzítette például, hogy az alapeljárás elhúzódását jelentős mértékben az eljáró szervektől független, objektív okok váltották ki, így az alkotmányjogi panaszt elutasította {3115/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [30]}.

[+] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a alapján folytatott eljárásban az alkotmányjogi panasz alapján megállapíthatja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét abból az okból, hogy nem felel meg az észszerű határidőn belüli elbírálás követelményének, és ekkor az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerint a bírósági határozatot meg kell semmisítenie.

[+] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt észszerű határidőn belüli elbírálás követelményének érvényesülnie kell minden olyan eljárásban, ahol az érintett személy ellen emelt bármely vádról vagy valamely perben a jogairól és a kötelezettségeiről a bíróság dönt. Az Alkotmánybíróságnak jelen indítvány alapján a bírósági eljárások közül az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jog azon aspektusát kell vizsgálnia, amely a szóban forgó teljes eljárást lefedi, beleértve a fellebbviteli eljárást is (*König kontra Németország*, § 98 in fine), és egészen a jogvitát elrendező döntésig tart (*Poiss kontra Ausztria*, § 50).

[+] Az Alkotmánybíróság korábbi határozatában hangsúlyozta, hogy az ügy elbírálásához szükséges pertartam megítélése törvényességi szakkérdés {3174/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [20]}. Az eljáró bíróságok mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy a vizsgált ügyben milyen bizonyítási cselekmények elvégzésére van szükség és azok tekintetében milyen határidőt szabnak. Ennek következtében alkotmányossági szempontból nem az egyes eljárási cselekmények és az elvégzésükre kitézött határidők indokoltságát kell vizsgálni, hanem a bíróság azon törekvését, hogy a bíróságok az eléjük vitt jogvitát minél előbb véglegesen elbírálják. Az Alkotmánybíróság erre a törekvésre nézve az egyes percselekményekből, a fegyelmezett pervezetésből, a pertörténet egyes tényeiből tud következtetéseket levonni.

[+] Amennyiben a vizsgált bírósági eljárás cselekményeiből, a per történetéből arra lehet következtetni, hogy a bíróság nem tartotta szem előtt az észszerű határidőn belüli elbírálás alaptörvényi követelményét, akkor az adott eljárás elhúzódása, az érintett bíróságok tétlensége, az ún. inaktivitás következtében - az eljárás időtartamától függetlenül - megállapítható.

[+] Az eljárás időtartama - még a vonatkozó eljárási törvények betartása esetén is - sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, ha abban az eljáró bíróságoknak felróható indokolatlan tétlenségi időszakok tapasztalhatók és az eljárás kirívó hosszát az ügy bonyolultsága sem indokolja.

A fenti tényállás alapján az állapítható meg, hogy az építésvezetőm jóhiszeműen eljárva 2014. március 20-án tájékoztatta a kerületi Jegyzőt arról, hogy az egylakásos épület kiviteli és engedélyes tervei között kisebb mértékű eltérés van. Sem a Jegyző, sem más hivatal vagy hatóság nem tájékoztatott arról, hogy módosítási kérelmet kellett volna

előterjesztem, ezért nyugodt voltam abban, hogy a Jegyző tisztában van velem, hogy mi a jogszzerű eljárás, amit megerősített az is, hogy a szomszédom jogorvoslati kérelme alapján a Kormányhivatal is ekként foglalt állást.

Nem is volt okom arra, hogy ezzel kapcsolatban kételyem fogalmazódjék meg, mert lényegét tekintve mindössze abban a véleményem szerint igen egyszerű szakjogi kérdésben kellett állást foglalni, hogy az építési engedély magassági adata kijavítási eljárás keretében módosítható-e, vagy esetleg más eljárást kell kezdeményeznem.

Tekintettel azonban arra, hogy a szomszédom folyamatos pereskedésre kényszerített ebben az ügyben, amint az a tényállásból is kitűnik, végsősoron csak 2019. szeptember 18-án, a Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott Ítélete rendezte el véglegesen az ügyet, megállapítva a hatóságok álláspontjának a teljes ellenkezőjét, 5,5 évvel azt követően, hogy először a Jegyzőhöz fordultam.

Megítélésem szerint a pertörténet alapján valamennyi, 2014. óta indult eljárást figyelembe kell venni az eljárás hosszának értékelése szempontjából, mert azok egymásra épültek, és azokat a Kúria támadott Ítélete is egységesen vette figyelembe.

[+] Álláspontom szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített, észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogom alkotmányjogilag azért kapcsolható össze a sérelmezett döntéssel, mert a fenti tényállást figyelembe véve, a vizsgált eljárási cselekményekből, pertörténetből álláspontom szerint megállapítható, hogy sem az eljáró hatóságok, sem a bíróságok nem tartották szem előtt az észszerű határidőn belüli elbírálás alaptörvényi követelményét. Amint azt a Kúria legutolsó határozatának elvi rendelkezése is kimondta, a jelen ügyben mindössze arról kellett dönteni, állást foglalni, hogy egy téves magassági adat tekintetében kijavítási vagy módosítási eljárásnak van-e helye. Nyilvánvalóan laikus vagyok ebben a kérdésben, és az eljárások során más jogi képviselő is járt el érdekeimben, ugyanakkor úgy vélem, hogy észszerűen nem tarthat ennyi ideig, nem vonhat maga után ilyen hosszú eljárásokat ennek a viszonylag egyszerű szakjogi kérdésnek a kategorikus eldöntése. Anélkül, hogy ebben a szakjogi kérdésben a T. Alkotmánybíróságnak állást kellene foglalnia, kijelenthető, hogy az adott eljárás alaptörvény-ellenes elhúzódott, mert az eljárás kirívó hosszát az ügy bonyolultsága egyáltalán nem indokolja. Ennek következtében alkotmányossági szempontból kijelenthető, hogy a bíróságok az eléjük vitt jogvitát nem törekedtek minél előbb véglegesen elbírálni, ezért megítélésem szerint a T. Alkotmánybíróságnak meg kell állapítania az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített, észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogom sérelmét és ebből következően kénytelen a Kúria Ítéletét is megsemmisíteni.

Az ügy tétje - ellentétben az abban rejlő egyszerű jogkérdéssel - számomra igen nagy volt. Figyelemmel az egymásnak ellentmondó hatósági és bírósági határozatokra, miközben folyt az építkezés, az építési engedély módosítására irányuló kérelmet nem terjesztettem elő, mert egyáltalán nem volt bizonyos, hogy erre van-e lehetőségem, hiszen a Jegyző és a Kormányhivatal álláspontja következetesen az volt, hogy helye van a kijavítási kérelemnek.

Azonban mire az eljárások nyugvópontra jutottak és a Kúria 2019. szeptember 18-án hozott ítéletével véget ért, erre már nem volt lehetőségem, mert az épület felépült. A Kúria ítélete értelmében ezért lényegében mindössze azt tudom tenni, hogy fennmaradási

engedélyezési eljárás lefolytatását kezdeményezem. Az erre vonatkozó jogszabályok szerint azonban ennek eredménye csakis az lehet, hogy jelentős összegű bírságot kell majd fizetnem. Megállapítható ezért, hogy az ügy tétje éppen azért vált jelentőssé számomra, mert ilyen hosszú ideig tartott az eljárás.

Megítélésem szerint a fenti jogkérdés végleges, mindenki számára egyértelmű és ezért valamilyen módon mégiscsak megnyugtató eldöntése megkívánta volna, hogy legalább olyan időben kerüljön sor erre, amíg az építkezés be nem fejeződik. Ezzel szemben könnyebb volt befejezni az építkezést, mint végső áliást foglalni abban a kérdésben, hogy kijavítási vagy módosítási eljárásnak van helye egy téves magassági adat tekintetében.

III. Egyebek

Alkotmányjogi panaszom és személyes adataim nyilvános közzétételéhez nem járulok hozzá.

██████████ | ██████████ 0.

**Tisztelettel,
Indítványozó
jogi képviselő:**

